

צו אחר"ג צחשצון, שנרמו כי דוקא צחודש זה שצו ראש השנה לאילנות, צריך חפלה לחל חיי שיזמין לנו אחרוג נאה ומהודר צזמנו לחג הקוכות צשמחה ונחת וכל טוב חמן.

וישב הים לפנות בוקר לאיתנו (שמות יד, חז). יש לרמו ענין ט"ו צצצט ראש השנה לאילנות שחל חמיד או צפרשת צשלח או סמוך לו, כאשר הוצא זאת צחמרי נועס למורי דודי ז"ל (לט"ו צצצט אות ה), וכחצ שס רמוזס על זה. ויחכן לרמו עוד צהקדס מה שעמדו מפרשים רביס צזה שכחוצ 'לאיתנו' שדרשו חז"ל (צ"ר ה, ד) לחנאו, וכחוצ זאת כאשר שצ הים, והיה ראוי לכחוצ זאת צקריעת יס סוף.

ויש לומר כי נודע מחמר חז"ל (צ"ר פו, ח) הים ראה ויגום (מהליס קיד, ג) ראה ארונו של יוסף שכחוצ צו (צראשית לג, טו) וינס החונה. על כן כאשר עמד הזכות מיוסף שנס החונה להצילו מערות מצרים, שעל ידי זה הים ראה וינס, כן גרס ערות מצרים שיחזור הים לאיתנו וטצעו מצרים ציס, וגס זה גרס זכות יוסף וכנ"ל, על כן לאיתנו"ו ר"ת (דברים לג, טו) ת'צואתה ל'ראש יוסף ו'לקדקוד נ'זיר א'חיו, כי

טציעת המצרים היה צזכות יוסף ששמר צח"י יסוד.

והנה צצח"י יסוד הוא חיבור חוה דיחודא הו"ה אדנ"י שגימט' איל"ן, ועל כן ראש השנה דיליה דוקא ציום חלי שצט, אשר כפי המצואר צסה"ק (פי"ן מאור ושמש רמז ט"ו צצצט ד"ה טה) אשר שצ"ט (עס הסול) סודו י"צ פעמים הו"ה, יהיה חליו ו' פעמים הו"ה אשר יוס"ף צסודו כנודע (פי"ן מגלה עמוקות פר' צלק ד"ה רשע יראה), כי צרוח דיליה הוא יסודא דא של אילן. על כן דייקא חלי שצט ראש השנה לאילנות, והרמו כי גס אילנו"ת ר"ת מקרא הג"ל ת'צואתה ל'ראש יוסף ו'לקדקוד נ'זיר א'חיו. והיינו טעמא ראש יוסף, כי רא"ש ר"ת ראש ש"גה אילן, ויוסף הוא חלי שצט צחשצונו כנ"ל.

והנה צכל החורה לא נמצא צירוף חמוון 'אילנות' יחד רק צפרשה זו צשלח צחיצת לאיתנו"ו, על כן ראש השנה לאילנות יש צו שייכות לקרות פרשת צשלח, ומאיר אור החורה מחיבת לאיתנו"ו על אילנו"ת לטובה, כן יהי רצון חמן.

במשנה (צרכוס פ"ה מ"ה) מקיים הפרק ואם לאו יודע אני שחוא מצודק, והוא לפלא כי צריך לקיים צטוב.